

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ. κ. Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης Α.Ε.

Η εταιρεία "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΗΣ Α.Ε." με διακριτικό τίτλο "Ε.Β.Ζ. Α.Ε.", όπως είναι γνωστό ιδρύθηκε το 1960 (ΦΕΚ 153/9.5.1960) και δραστηριοποιείται στην παραγωγή και εμπορία λευκής κρυσταλλικής ζάχαρης και των παραπροϊόντων της, ενώ είναι ο μοναδικός παραγωγός ζάχαρης στην Ελλάδα, που λειτουργεί στα πλαίσια της κοινής αγροτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και συγκεκριμένα βάσει του Κανονισμού του Συμβουλίου 1234/2007, ο οποίος θεσπίζει τον Ενιαίο Κανονισμό ΚΟΑ για ορισμένα γεωργικά προϊόντα, μεταξύ των οποίων και η ζάχαρη.

Η Εταιρεία, η οποία κατάφερε να αντεπεξέλθει στον ανταγωνισμό της ελεύθερης αγοράς για αρκετά χρόνια, είχε σαν κύριο σκοπό, σύμφωνα με το καταστατικό της, την ίδρυση, τον εξοπλισμό, την εκμετάλλευση και τη λειτουργία των Εργοστασίων Ζάχαρης.

Ο Όμιλος μέχρι το 2006 είχε πέντε κερδοφόρα εργοστάσια στην Ελλάδα ύψους 10 εκατ., σήμερα όμως δυστυχώς λειτουργούν μόνο τα τρία (Πλατύ, Σέρρες, Ορεστιάδα), αφού τα δύο (Λάρισα, Ξάνθη) έκλεισαν με το πρόσχημα της μετατροπής τους σε εργοστάσια παραγωγής βιοαιθανόλης, παρόλο που την ίδια ώρα οι διεθνείς τιμές του προϊόντος έχουν απογειωθεί. Επιπλέον από τα 400.000 στρέμματα τεύτλων απέμειναν 55.000, οι 320.000 τόνοι παραγωγής μειώθηκαν σε 35.000, ενώ ναυάγησε ακόμη και το σχέδιο παραγωγής βιοκαυσίμων, το οποίο είχε ως αποτέλεσμα μία άμεση αιμορραγία για την επιχείρηση από κόστη αδράνειας και λοιπά κόστη πάνω από 20 εκατομμύρια.

Δεν είναι όμως μόνο οι καλλιεργητές τεύτλων, που επί της ουσίας πετάχτηκαν εκτός αγοράς, είναι και οι τριάντα χιλιάδες άνθρωποι στη Βόρεια Ελλάδα που ζούσαν από τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης: εκτός από τους αγρότες, είναι οι μεταφορείς, οι συντηρητές μηχανημάτων και οι μηχανικοί αυτοκινήτων. Όσον αφορά τους εργαζόμενους στην ΕΒΖ, στην περίοδο ακμής, της έφταναν τους 1.320 μόνιμους και τους 3.700 εποχιακούς και οι οποίοι διασφάλιζαν το εισόδημά τους και την αξιοπρεπή διαβίωσή τους από τη λειτουργία των εργοστασίων ζάχαρης, ενώ σήμερα έγιναν μόλις 428 και 1.000 αντίστοιχα και δυστυχώς σήμερα τους τρώει η αγωνία για το αύριο.

Επιπλέον, στη Γενική Συνέλευση το Σωματείο του εποχικού προσωπικού της Ε.Β.Ζ. Σερρών, η οποία συνήλθε στις 18 Οκτωβρίου 2013, με θέμα «Εργασιακό καθεστώς και προτάσεις για τις εργασιακές συμβάσεις του εποχικού προσωπικού της Ε.Β.Ζ. Σερρών», αποφασίστηκε, ότι πρέπει να διασφαλιστεί με υπογραφή εργασιακών συμβάσεων 8μηνης διάρκειας επιδοτούμενων μέσω προγραμμάτων του Ο.Α.Ε.Δ. για το έτος 2014, με την Ε.Β.Ζ. να συμμετέχει στη μισθοδοσία των υπαλλήλων κατά των 25% και των υπόλοιπο 75% από του Υπουργείου Εργασίας. Συγχρόνως, η εν λόγω ένταξη θα γίνει εφόσον δεν πληγεί κανένας εποχικός εργαζόμενος οικονομικά, σε σχέση με το υπάρχον μισθολογικό καθεστώς του 2013, τα προγράμματα δεν είναι τα κοινωφελή προγράμματα των Δήμων αλλά θα αφορούν ειδικά τους εποχικούς εργαζομένους της Ε.Β.Ζ. Σερρών και υπάρχει ακριβές απόσπασμα από το πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης αρ. 4/18-10-2013.

Επειδή η ιστορία της ΕΒΖ θα μπορούσε να είναι μια ιστορία χωρίς ημερομηνία λήξης, όπως και το ίδιο το προϊόν που παράγει, αλλά και επειδή δυστυχώς διανύουμε μία περίοδο όπου η ανεργία αποτελεί το νούμερο ένα πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

Αν είναι στις προθέσεις η κατάθεση και η υλοποίηση ενός εξειδικευμένου εργασιακού προγράμματος που να αφορά τους εποχιακούς εργαζόμενους της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, όπως έχει προταθεί από τους εποχικούς εργαζόμενους.

Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών